

eller hvad der vilde være nødvendigt, hvis man virkelig paa dette Punkt skulde opnaa effektiv Hjælp, flere saadanne, idet det anser det for tilstrækkelig betryggende, at Ledelsen af Sygdommenes Bekæmpelse lægges i Hænderne paa en af Amtmanden og 3 andre Medlemmer bestaaende Kommission (Husdyrkommissionen). Ved Sagens endelige Behandling i Lagtinget vedtog dette enstemmigt med næsten alle Tingets Stemmer en Indstilling gaaende ud paa principalt, at dets fra nærværende Forslag kun paa ganske uvæsentlige Punkter afvigende Forslag søgtes ophøjet til Lov, subsidiært at samme Forslag med Udeladelse af de til § 7 og §§ 9—14 i Ministeriets Forslag svarende Paragraffer ophøjedes til Lov.

Efter at Sagen herefter atter er bleven indsendt til Justitsministeriet, har den paa ny været gjort til Genstand for Brevveksling mellem dette og Landbrugsministeriet, hvilket har henholdt sig til en af det veterinære Sundhedsraad over det nu foreliggende Lagtingsforslag afgiven Betænkning. Af denne fremgaar, at ihvorvel Raadet vedblivende finder det uheldigt, at Bekæmpelsen af smitsomme Husdyrsygdomme skal foregaa uden Dyr lægeassistance, mener det dog at kunne anbefale, at Lagtingsforslaget ifølge Tingets principale Indstilling — altsaa Forslaget i dets fulde Omfang — som betegnende et relativt Fremskridt, ophøjes til Lov.

Med Hensyn til Lovforslagets finansielle Side bemærkes, at dette ganske vist vil kunne medføre Udgifter for Statskassen, hvis Størrelse man ikke paa Forhaand kan danne sig et nogenlunde sikkert Skøn om, men at der formentlig i den i Forslagets § 14 indeholdte Bemyndigelse for Justitsministeriet til at give almindelige instruktionskræfter for Husdyrkommissionens og Politiets Virksomhed i Henhold til Loven indeholdes Garanti for, at der ikke paabyrdes Statskassen urimelige Udgifter.

Justitsministeriet maa som Følge af det udviklede være af den Formening, at der er Grund til nu at søge Sagen gennemført ved Lov, idet man med Hensyn til Spørgsmaalet om Ansættelse af Dyr læge finder at burde følge Lagtingets paa særligt Kendskab til de lokale Forhold baserede Indstilling, saaledes at der ikke for Tiden foretages Skridt i denne Retning. Navnlign maa man under Hensyn til, at der udenfor Færøerne findes flere smitsomme Husdyrsygdomme, som ikke optræde paa Øerne, at man paa Færøerne

vil være særlig uheldig stillet i Tilfælde af saadanne Sygdommes Indførelse, da der jo ingen Dyr læge findes, at der kun er meget ringe Trang til Indførsel af Husdyr, og at et Indførselsforbud forholdsvis let vil kunne gennemføres som Følge af Øernes isolerede Beliggenhed, anbefale Forslagets Bestemmelse om, at Indførsel kræver særlig Tilladelse for hvert enkelt Tilfælde.

De enkelte Paragraffer, hvori Lovforslaget afviger fra Lagtingets Forslag, ere følgende.

§ 1.

Heri er efter „Husdyr“ udeladt „(hvor til ikke henregnes Kanariefugle og andre Sirlfugle)“ samt indsat „og Nyttefjerkra“; Ændringen er foretagen i Tilslutning til det veterinære Sundhedsraads Udtalelser i Sagen.

§ 7.

I 2det Stykke er efter „Bekendtgørelse“ indføjjet „som skal indeholde Oplysning om, hvorledes Sygdommen giver sig til Kende“, og i 3die Stykke er efter „Indberetning“ indsat „til Amtmanden“. Begge disse Ændringer gøre formentlig Mening tydeligere. Desuden ere §§ 7 og 8 i Lagtingsforslaget ombyttede.

§ 9.

Paragraffens 2det Stykke findes ikke i Lagtingsforslaget fra 1906, men derimod i den tilsvarende Paragraf i Forslaget fra 1905. Ministeriet har fundet, at der var Grund til at medtage den, idet en udtrykkelig Udtalelse angaaende dette Punkt utvivlsomt er hensigtsmæssig.

§ 17.

Medens Lagtingsforslaget paabød Anvendelsen af Fængselsstraf i ethvert Tilfælde, naar Overtrædelsen havde fundet Sted under skærpene Omstændigheder, er i § 17 Anvendelsen af denne Straf tillige gjort afhængig af, at Overtrædelsen bestaar i Indførsel eller Overførsel af levende Dyr.

§ 19.

Tidspunktet for Lovens Ikrafttræden er ændret til 1. August 1908, hvorhos er tilføjjet, at Bestemmelsen i Lov 23. Februar 1866 § 16 bortfalder fra samme Tid.

Med Hensyn til Lovforslagets øvrige Paragraffer bemærkes, for saa vidt det fornødne til Motiveringen ikke alt maatte